

Unutamadım ki Ben Seni

– Cahil Mavi · 09 Mart 2013

Neyi bekliyor ki bu hayat.
Unutabilmemi mi benim seni.
Unutmak istememi mi bekliyor ki.
İstemedem verdim ben sana bu aşkı,
Gönülden verdim.
Bilmedim ki,
İnanamadım ki.
Sevdiğime.
Unutamadım ki ben seni.

Gözyaşlarıma sakladım,
Belki ağlamaktan korktum.
Günahlarıma sakladım,
Belki söylemekten korktum.
Dualarıma sakladım.
Her gün, her gün, her gün okudum.
Ama !
Unutamadım ki ben seni.

Duygularımı anlatamadım kimseye,
Gözyaşlarımı saklayamadım.
Gizlemek istedim bedenim de,
Kör kuyular yaratım.
İçine gömmek istedim belki.
Ama Ben seni,
Unutamadım ki.

Lanet olasıca bir hayat yaşıyoruz.
Hem sen, hem ben.
Hem çevremizdeki İnsan dediğimiz.
Gem vurulmuş dünyalarına,
Yaşadıklarını bilmeyen kimselerimiz.
Dünya anlatamaz sana,
Sana duyduğum aşkı.
Ben seni,

Unutamadım ki,

Diyar diyar gezmeyi planladım.
Prangalar vurup gönlüme.
Ağlamayı anlatmaya çalıştım.
Bir seni, bir beni,
Anlatamadım ki şu gönlüme.
Seni unutmayı öğretemedim ki.

Lanet olsun diyorum ki şu dünyaya,
Beni seninle karşılaştırdığı gün ki hayata.
Her zaman,
Bilmeden sana verdiğim gönlüme,
Aşklar yazdığım günahkâr yıllarıma.
Elinden tuttuğum o günü.
Unutamadım ki.

Rüyalar görmekten vazgeçmek istiyorum.
Hayaller kurmaktan.
Ellerini tuttuğum günleri özlemekten.
Rüyalarım girdiğin günlerde ağlamaktan.
Seni sevdiğimi söylediğim günlerden.
Vazgeçmek istiyorum.
Ama ben seni,
Unutamadım ki.

Dizgin vuramadım ki gönlüme,
Sevemedim diyemedim ki.
Ciğerimin köşe pare işlemiş yerlerine,
Aşklarımı gömdüm.
Ama ben seni,
Unutamadım ki.

Bir sözün verdi bana günahkâr yıllarıma,
Bir kelimen yetti belki de bana.
Lanet olasıca anlatamadığım dünyalarım.
Ben seni Unuttum...
Unuttum... Diyemedim ki.

İbrahim ÇETİNER